

Καταγγελία ΑΝΤΑΡΣΥΑ Καλοχωρίου για το νέο φονικό εργατικό δυστύχημα

Ένας ακόμα εργάτης, 65 ετών, μετανάστης, έχασε τη ζωή του την ώρα της δουλειάς, όταν καταπλακώθηκε από υλικά σε αποθήκη μεταφορικής στο Καλοχώρι.

Δεκάδες οι νεκροί της εργατικής τάξης στη χρονιά που κλείνει, οικοδόμοι, πυροσβέστες, ντιλιβεράδες, υγειονομικοί, εργάτες στην καθαριότητα, στους εργολάβους της ΔΕΗ...

Σκληρά και αναπάντητα τα ερωτήματα: γιατί ένας άνθρωπος 65 ετών να πεθαίνει στη δουλειά και να μην είναι συνταξιούχος; Γιατί τα μέτρα υγιεινής και ασφαλείας δεν είναι παρά άλλη μια κούφια δέσμευση;

Γιατί αυτά τα εργατικά ατυχήματα-εργοδοτικά εγκληματικά τα σκεπάζει η σιωπή και η συγκάλυψη; Ανώνυμα τα θύματα, στο σκοτάδι η επωνυμία των επιχειρήσεων, ανύπαρκτοι οι έλεγχοι και θα απόδοση ευθυνών, στα ψιλά η είδηση...

Αυτή η ανάπτυξη που υπόσχεται η κυβέρνηση της ΝΔ και σχεδιάζει μαζί με την ΕΕ. Αυτή είναι η ζωή μας όταν αποθεώνεται η επιχειρηματικότητα και η κερδοσκοπία της.

Για αυτό μπαίνει στο στόχαστρο η συνδικαλιστική δράση και η διεκδίκηση των εργαζομένων για τις συνθήκες εργασίας, το μεροκάματο, τη σύνταξη και την ασφάλιση. Για αυτό ο αντεργατικός νόμος Χατζηδάκη ήρθε να προστεθεί στη μακριά αλυσίδα νομοθετημάτων που στοχοποιούν το δικαίωμα στα συνδικάτα να παλεύουν για μια καλύτερη ζωή.

Αυτή η βαρβαρότητα με τη σφραγίδα της ΕΕ έχει τη συναίνεση του επίσημου πολιτικού συστήματος, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, Βελόπουλος, αλλά και της φασιστικής ακροδεξιάς.

Η πάλη για δουλειά με ασφάλεια, ανθρώπινα μεροκάματα και συντάξεις, ριζική μείωση του ορίου συνταξιοδότησης στα 30 χρόνια δουλειάς ή στα 55, είναι αναγκαίοι όροι επιβίωσης για την εργατική τάξη. Μαζί με την παράλληλη αποκατάσταση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και την κατάργηση του νόμου Χατζηδάκη και όλου του αντισυνδικαλιστικού νομοθετικού οπλοστασίου.

Η ανασυγκρότηση των ελεγκτικών μηχανισμών για την υγιεινή και ασφάλεια και τον τερματισμό της εργοδοτικής ασοδοσίας είναι επίσης αναγκαία. Η ενεργητική παρέμβαση των εργατικών σωματείων είναι απαραίτητη σε αυτή την κατεύθυνση.

Σε αυτή την κατεύθυνση απαιτούνται συνδικάτα μάχης, με το όπλο της απεργίας και όχι κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός, ούτε γραφειοκρατία μακριά από κάθε λογική ρήξης.

Να δοθεί αποζημίωση, να αποδοθούν ευθύνες για την νέα απώλεια εργάτη.

Να σπάσει το πέπλο της σιωπής

Αγώνας για συλλογικές συμβάσεις και συνδικαλιστική ελευθερία.

Σύνταξη στα 30 χρόνια δουλειάς ή στα 55.

Να καταργηθούν ο νόμος Χατζηδάκη και το αντισυνδικαλιστικό πλαίσιο. Να καταργηθούν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι Βρούτση- Κατρούγκαλου.

Όχι δουλειά μέχρι θανάτου, όχι άλλο μεροκάματο του τρόμου

ΑΝΤΑΡΣΥΑ